

grave flere Fod ned under daglig Vandstandslinie, saaledes at Kysten bliver Dag for Dag mere og mere svækket, skønt Mænd, valgte af den samme Autoritet, have erklæret, at Kysten bør fredes og trænger til at fredes. Den Passus om Kommunerens Ret til at tage gratis ved Kysten, strider altsaa baade mod den nuværende Kystfredningslov og den, som Folketinget har vedtaget, i den Forstand, at den ene ødelægger, hvad den anden vil opretholde. Derfor forekommer denne Bestemmelse mig højst uheldig, og jeg vil haabe, at det høje Ting ikke vil gaa ind derpaa. — Jeg skal tilføje, at ogsaa efter de af Ministeriet i Betænkningen givne Oplysninger have de kommunale Myndigheder Ret til at tage Grus, Sand og Ler til Biveje, men Sten kun til Broer og Stenkister; men Folketinget har været saa forsigtigt at skrive, at de uden Vederlag have Lov til at tage Grus og Sten; de have flettet Sten ind, men det betvivler jeg er rigtigt, og efter de Bemærkninger, der ledsage Ministeriets Forslag, synes det heller ikke saa. Folketinget har sat det ind som noget nyt, det er ikke noget gammelt. Jeg skal ikke komme ind paa de øvrige Bestemmelser, de ere tilstrækkelig omtalte. Jeg vil blot endnu en Gang udtale Haabet om, at Landstinget ikke vil vedtage den omstridte Bestemmelse i § 4.

Indenrigsministeren (Bramsen): Den førte Diskussion synes at vise, at det er gaaet her som i det andet Ting, at der er to Retninger mod hinanden, hvad der ogsaa er meget naturligt. Den ene hævder, at Kommunerne nu en Gang have den Ret, og at man ikke bør tage den fra dem; Ejerne eje deres Ejendom vel vidende om, at der er denne Ret for Amdsraadets og Sogneraadets Vejvæsen. Vil man opretholde denne Tilstand, maa man ogsaa give Afkald paa det andet, at bringe Orden i Forholdet. Jeg kan godt forstaa, at en saadan Opfattelse kan gøre sig gældende ganske bortset fra, at man ikke ønsker at bebyrde Kommunerne mere, end de allerede ere. Den anden Strømning, der har været stærkt repræsenteret, særlig af den sidste ærede Taler, men ogsaa af andre, saaledes det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lunn), er, saaledes forstaaer jeg det, Tilhænger af den private Ejendomsret og ønsker den anerkendt, saaledes at man fremtidig kun skal kunne tage Materiale bort, naar der gives Erstatning, ikke blot for den tilføjede Skade, men ogsaa for det borttagne Materiales Værdi, enten det nu

bliver en „passende“ Erstatning eller „fuld“ Erstatning. Nu vil Sagen jo blive prøvet i et Udvalg efter alt, hvad jeg kan forstaa, og saa har jeg kun villet henlede Opmærksomheden paa, at dersom man stryger denne lille Passus i § 4 om Strandbredden, som jeg ogsaa synes meget lidt om, er det i min Erindring, at et stort Antal Medlemmer af Folketinget, som have stemt for Loven, ville stemme imod den, saaledes at der efter al Rimelighed ikke vil komme nogen Lov ud deraf. Under disse Forhold har jeg tænkt mig Muligheden af, at man til Trods for Betænelighederne dog vilde gaa i den Retning, som et saadant Flertal har ønsket, idet man trods denne Mangel ved Loven dog opnaaede at faa det ene Princip fuldt hævdet: at bringe Orden i Forholdene og ogsaa at bringe en Bedring til Veje for alt, der ikke angaar Strandbredden. Jeg er selv ikke nogen Tilhænger af denne Bestemmelse, men mener dog at burde fremhæve, at man lægger megen Vægt paa den, saa megen Vægt, at Lovforslagets Gennemførelse i væsentlig Grad vil være betinget af Vedtagelsen deraf. Saaledes stiller det sig efter det Skøn, jeg har kunnet tilegne mig derom. — Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lunn) udtalte sin Forundring over, at det samme Udvalg i Aar har kunnet vedtage en saa væsentlig Forandring i det, som Udvalget anbefalede og fik vedtaget i Fjor, og at Udvalget, skønt det har indført saa væsentlige Forandringer i Aar, dog har kunnet udtale, at det havde den samme Mening om Sagen i Aar som i Fjor. Ja, det er ogsaa en Bemærkning, som har paa-trængt sig mig, men den har sin Forklaring deri, at ved 2den Behandling i Folketinget i Fjor blev der fremsat denne Tanke om Strandbredden, som der den Gang ikke havde været Tale om i Lovforslaget, og det blev fra forskellige Sider fremhævet, hvor betydningsfuld denne Ret var for Kommunerne. Der blev saa til 3die Behandling stillet et Ændringsforslag af Udvalget, som gik i Retning af det, som nu tilføjes i § 4, men denne 3die Behandling fandt ikke Sted. Dette Ændringsforslag kom ikke til Afstemning. Nu er det maaske det ærede Medlem mere forstaaeligt, at de samme Medlemmer, som i Fjor stillede Ændringsforslag til 3die Behandling, nu kunne være af den Mening, at de ikke have forandret Anskuelse siden i Fjor, uagtet Betænkningerne ikke stemme overens. Det er da dette, jeg har ment at burde gøre opmærksom paa.

Der er blevet spurgt af et æret Medlem,